

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

„Pace vouă!”

Hristos prin sf. Evanghelie își îndreaptă cuvintele către învățăceii săi, dar totodată grăiește lumii întregi: „Pace vouă!”

Ce contrast între cuvintele lui Isus și viața ce de fapt o trăiește lumea.

Hristos pace a dorit și dorește. Viața Lui, patimile înfricoșate și moartea ce o-a îndurat, toate au fost numai pentru aceea, ca pe oameni să-i împăciuiască cu Dumnezeu. ~~să-i facă a se iubi unul pe altul~~ ea prin deprinderi în fapte bune și virtuți să le adape conștiința cu hățul păcii veșnice.

Biserica a preluat acest lăsamânt dela Hristos și neincetat binevestește: „Pace între oameni cu bunăvoință.” Și totuș pentru ce nu este pace pe pământ? Pentru că sunt puțini oameni cu bunăvoință, pentrucă nu vrem să înțelegem și să primim cuvintele vestitoare de pace alui Dumnezeu. Ne am depărtat de El, care este Domnul păcii și Care ne-a rescumpărat pe lemnul crucii de mulțimea păcatelor.

Precum învățăceii de frică au închis ușile, așa iubirea deșertă și necumpătată ce o nutrim față de noi înșine închide ușa inimilor noastre și în zădar bate Isus — nu-l auzim, iar dacă pe neobservate intră în inimi — nu vrem să-l luăm în seamă. O dacă am înțelege cuvintele sfinte ale dulcelui Isus: pace vouă!

Hristos nu numai însuși a vestit pacea ci și-a ales anume bărbați cărora le-a dat poruncă, ca în locul Lui neincetat să fie vestitorii păcii: „Pe cum m'ă trimis pe mine Tatăl, așa și eu vă trimit pe voi.” Sf. Maica Biserică își îndeplinește în modul cel mai credincios aceasta încredințare și nu încetează a binevesti pacea. Locuitorul pământesc

alui Hristos, când îndeamnă omenimea la pace cu drept cuvânt poate să spună despre sine: „Drept aceea în locul lui Hristos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu v'ar ruga prin noi, rugămu-vă în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu” (II Cor. 5, 20).

Drept aceea, întoarceți-vă la Dumnezeu fără întârziere și iubiți-vă unul pe altul, ca să fie „pace vouă tuturor”!

Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

Taina Întrupării. Plinirea vremii. Cel mai mare lucru, ce s'a întâmplat în lume, și care stăpânește întreagă istoria neamului omenesc, este Întruparea sau întromenirea Fiului lui Dumnezeu. — Cuvântul dumnezeesc, Dumnezeu — Fiul, a doua persoană din Preasfânta Treime, Dumnezeu adevărat, întocmai ca și Tatăl său, s'a învrednicit a îmbrăcă firea omenească, prin naștere din Maria Fecioară s'a coborât pe pământ, și s'a făcut fratele nostru. — Cuvântul — zice sfânta Scriptură, trup s'a făcut, adică s'a făcut om, și s'a sălășluit întru noi... plin de dar, și de adevăr. Ioan I. 14. El a viețuit pe pământ și a petrecut cu oamenii.

Aceasta taină, ce s'a vestit lumii — chiar dela început, s'a săvârșit numai după 40 de veacuri, sub împăratul August. — Nașterea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, — alcătuește începutul erei vulgare. Dela acest mare lucru începem a număra anii: căci anul nostru curent arată numărul anilor trecuți dela nașterea lui Isus Hristos.

Nașterea lui Isus Hristos s'a întâmplat în 25 Decembrie : praznicul Crăciunului este o pomenire pe veci despre Nașterea după trup a Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului Nostru Isus Hristos. — Înainte de naștere a fost *Bunavestire*, pe care o prăznuim în 25 Mărțișor, ziua în care cu adevărat s'a săvârșit taina Întrupării Cuvântului. — Arhangelul Gavril vine din partea Celui Preainalt să vestească Fecioarei Maria, că ea a fost aleasă ca să fie Maica Fiului lui Dumnezeu. — Când smerita Fecioară pricepu voința lui Dumnezeu, se supuse zicând : *Iată slujnica Domnului : fie mie după cuvântul tău.* În acelaș minut s'a împlinit taina Întrupării : *Cuvântul trup s'a făcut în sânul fecioresc al Mariei.*

Bunavestire. Imprejurările istorice ale Bunei vestirei — ni le povestește sfântul Apostol și Evangelist Luca în cap. 1 st. 26 și celelalte. Această istorisire poate că Sfântul Luca a auzit-o chiar din gura preasfintei Fecioare Maria. — Să o citească fiecare în Biblia Noului Testament, care astăzi nu e iertat să lipsească din casa nici unui creștin . . . Dar grijiți să nu cumpărați Biblii de ale Pocăiților, ci cumpărați Noul testament scos de canonicul dela Blaj Dr. Ioan Bălan, ce s'a tipărit în anul 1915 — la Oradea-Mare. — În aceasta Biblie — atât de ieftină (50 Lei) (și o puteți găsi la Librăria românească din Sighet) veți afla adevărata tâlcuire creștinească — a locurilor mai grele. —

Intruparea în planurile vecinice. Sf. Ignațiu. Scopul sau ținta marei taine a Întrupării este răscumpărarea neamului omenesc, căzut în robia diavolului prin păcatul lui Adam. Sfânta Biserică ne spune limpede în Simbolul credinței : *Carele (Fiul lui Dumnezeu) pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorât din cer, și s'a întrupat dela Spiritul Sfânt . . . și s'a făcut om.*

Sfântul Ignațiu, pătrunzând în sfaturile preasfintei Treimi, ne arată cum Întruparea Cuvântului a fost hotărâtă în decretul vecinice. Cele trei persoane dumnezeiești, spune el — în cartea Deprinderilor sale, din tronul măriei lor preainalte, vedeau toate popoarele pământului — și pe toți fiii oamenilor căzuți, în urma păcatului strămoșesc, în orbie și în fărădelegi. Toți, rătăcind în cărările lor, umblau pe calea vieții ca să sfârșească cu pierirea și osânda. Dreptatea, virtutea, sunt necunoscute de pământ : nu găsești decât sudălmi

blăstămuri, ură, pizmă răzbunare, necurății și desfrânări, răpiri și tâlhării, cari duc pe oameni la osânda de veci.

La vederea acestui potop de fărădelegi și a acestei pustiiri de suflete, cele trei persoane dumnezeiești — cuprinsă de milă, se hotărăsc să tămăduiască un rău atât de mare. *Să facem, zic, răscumpărarea neamului omenesc.* În aceeaș vreme.

Intruparea este hotărâtă, Dumnezeu — Fiul se va face om la plinirea vremilor, și va fi Răscumpărătorul neamului omenesc. —

Aceasta plinire a vremilor, acest minut stătorit pentru venirea Fiului lui Dumnezeu în lume, trebuia să sosească numai după patruzeci de veacuri de pregătire. — În vremea aceasta de pregătire, Hristos este vestit și așteptat, pentru ca, după venirea sa, unii să i se închine, iar alții să i se împotrivescă, până la sfârșitul lumii. — Isus Hristos, Cuvântul întrupat, stăpânește toată scena istoriei . . . Toate întâmplările, toate împrejurările popoarelor sunt îndreptate spre Dânsul, El împărțește istoria lumii în două părți : lumea înainte, și lumea după Isus Hristos.

Nașterea lui Isus Hristos. — ne-o istorisește Sfântul Apostol și Evangelist Luca, în capul 2 al Evangheliei sale. —

Inchinarea magilor și fuga în Egipt. La câteva vreme după nașterea Mântuitorului în Viflaim, au venit Magii să se închine Mântuitorului lumii, fapt însemnat, pe care îl istorisește Sfântul Mateiu — în capul al doilea din Evangelia sa.

Tăierea împrejur, ducerea în biserică. În ziua a opta după nașterea sa, dumnezeescul prunc s'a tăiat împrejur și i s'a pus numele Isus. În ziua a patruzecia a fost dus la biserică, cum orânduia legea lui Moise. Sfântul Luca istorisește aceste fapte împreună cu minunatele împrejurări ce le-au însoțit. Să se citească Evangelia Sf. Luca, cap 2, stih. 21, 38.

Nazaretul. Taina Întrupării s'a săvârșit în cetatea Nazaret din Galilea, patria Fecioarei Maria. — Ea locuia într'o casă umilă și modestă, al cărei teritor astăzi este cuprins într'o biserică vestită, numită *biserica Buneivestiri.*

Sfântul locaș al Fecioarei Maria era alcătuit din două părți : o peșteră scobită în stâncă, și o odaie zidită în fața aceleiaș stânci și în legătură cu peștera. — Vom găsi îndată despre aceasta mică zidire dina-

fară, care apoi în chip minunat a fost transportată în Italia, și se păstrează și astăzi sub numirea de *Sfânta Casă*, în biserica catedrală din Loreto. — În aceasta sfântă odaie se ruga prea binecuvântata Fecioară, când Arhangelul Gavril îi aduse și îndreptă cătră dânsa cuvintele Bunevestiri.

Nazaretul, astăzi Nazra, este un mic oraș cu vre-o șase mii de locuitori, așezat în Galilea de jos, cale de trei zile dela Ierusalim. — E ridicat pe un deal, în mijlocul unei văi roditoare și plăcute, inconjurat de toate laturile cu munți. — Comoara acestei oraș modest este biserica *Bunevestiri*, de sub îngrijirea părinților Franciscani, cari au mănăstirea lor lângă aceasta biserică.

(Va urma)

Sf. George. (23 Aprilie.) Descrierea cea mai autentică a marelui Martir și purtătorul de biruință George o avem dela Metaphrastes care a viețuit în vremea aceea. După acest scriitor, Sf. George își trage originea din Capadocia din familie de frunte. Capadocia a fost provincie romană în Asia mică. Sf. George a fost un tiner isteți și frumos și ca fiu de ostaș și dânsul s'a făcut ostaș, excelând cu curaj și cu purtare morală exemplară, încât prin împăratul Dioclețian (an 286) fu numit comandant de oaste, onorat fiind și cu alte distincțiuni împărătești.

Disponând Dioclețian persecutarea creștinilor, sf. George a renunțat de oficiile sale, făcând reproșuri împăratului pentru ordinele groaznice date în contra Creștinilor. Pentru aceasta împăratul mânădu-se, îndată la aruncat în temniță și după ce nici cu amenințări nici cu făgădueli de diregătorii înalte nu l'a potut clătina a dispus torturarea lui și în urmă i s'a tăiat capul în 23 Aprilie anul 303. Mai întâi a fost străpuns cu suliță, dar sulița s'a indoit și rana sfântului îndată s'a vindecat. Apoi a fost legat de o roată pre care erau ținute cuie ascuțite de fier, a fost aruncat de pre o coastă la vale încât s'a spintecat tot trupul sfântului, dar venind un înger alui Dumnezeu i-a vindecat ranele. Văzând aceasta minune, mulți dintre păgâni s'au încreștinat, pre cari diregătorii păgâni îndată i-au ucis, tăindu-le capetele.

Între alții văzând minunile săvârșite de Dumnezeu prin Sf. George s'a declarat de

creștină și Alexandra soția împăratului Dioclețian, drept ce și dânsa a fost aruncată în temniță. De odată cu împărăteasa Alexandra s'au încreștinat și servitorii din curtea ei: Apolo, Isacie și Cuadrat.

Sf. George este onorat atât în biserica noastră cât și în cea apusană. Suferințele lui minunate și minunile săvârșite de bunul Dumnezeu prin dânsul a pătruns fața pământului întreg, încât toate neamurile l'au primit da patron al lor. Noi îl numim sfânt și mare martir și biserica a rânduit întru onoarea lui a se ține sărbătoare legată.

În onoarea Sf. George s'au zidit biserici foarte multe. Astfel numai în Constantinopole a fost cinci biserici zidite în onoarea sf. George. În Roma Papa sf. Grigorie cel mare a restaurat frumos biserica sf. Georgie zidită în secl. VII.

Sf. George a fost patronul cruciatelor — ostașilor cari au mers să iee de la păgâni Ierusalimul și locurile cele sfinte din Palestina. Sf. George s'a arătat și oastei lui Richard regelui angliei, și ostașii însuflețiți de vedenia aceasta repezindu-se asupra Saracenilor iau zdrobit pre toți, drept ce din anul 1222 în anglia se sărbătorește ziua sf. George. Afară de aceste ordul cel mai mare ce se dă în anglia poartă numele sf. George. Sf. George asemenea este onorat în Franța, în Germania și în Ungaria.

Dar mai ales este onorat de noi Români căci de neam roman a fost dânsul și prin intervenirea dânsului mulți s'au vindecat și au dobândit ceea ce au cerut.

Sf. George este exemplul răbdării. Să învățăm și noi de la dânsul a suferi necazurile și persecuțiile și între toate necazurile noastre să cerem ajutorul cel sfânt al lui.

† Dr. Ioan Rednic. Mult meritatul prim medic județan Dr. Ioan Rednic după puține zile de suferințe, în sfânta zi de Paști, provăzut cu cele Sfinte a adormit în Domnul. Cu repejunea fulgerului s'a lășit trista veste prin oraș și județ storcând sincere regrete în inimile tuturor. A trăit 57 ani fără să supere pe cineva, fără să aibă vrășmași. Bărbat de cultură superioară, funcționar de model, fire blândă, inimă miloasă, prieten sincer, părtinitorul celor săraci și năcăjiți. A fost un suflet generos. Aceste însușiri l'au

făcut să fie cel mai popular bărbat în județ. Prin moartea lui a lăsat un gol mult simțit nu numai în postul înalt ce cu demnitate l'a menținut ci și în viața socială, unde s'a bucurat de stimă și simpatie generală. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

În loc de cunună. Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș, în loc de cunună pe mormântul mult regretatului primmedic județean *Dr. Ioan Rednic* fost membru în comitetul acestei Asociațiuni, a trimis suma de 1500 Lei ca ajutor Bisericii române gr. cat. din Sighet, căreia decedatul i-a fost de un lung șir de ani vrednic și neprefuit curator binefăcător.

Sf. Alfons M. de Liguori. „Școala iubirii lui Isus Hristos“

Tradusă din Italianește de *Dr. Demetriu Kiss* decanul baroului din Oradea, Comandant-cavaler al Ordinului Sf. Grigorie cel Mare. Revăzută de *Păr. D. Aloisie Ludovic Tăutu* profesor de teologie. Oradea 1928.

Prefață.

Iată o carte folositoare pentru suflete! E cartea vieții. E școala virtuților.

Tineri, bătrâni, mari și mici, bogați și săraci, — toți își vor găsi hrană sufletească în ea.

Aceasta carte ne învață cum să suferim, cum să muncim, cum să trăim, cum și pe cine să iubim, — pe scurt cum să fim fericiți pe acest pământ.

... E greu în lumea aceasta să-ți câștigi pace cu oameni; și mai greu e, de multe ori, să-ți-o câștigi cu tine însuși. — Aceasta carte te învață cum poți fi în pace cu toți și cu tine.

... Creștini buni au obiceiul să-și scalde sufletul în ideii dumnezeiești. Iată această carte le oferă cel mai bun material de meditat, despre lume, despre oameni, despre tine. Primește-o; citește-o; savurează-o!

Înseamnăți bine! Aceasta carte nu se citește cu suflet profan. Cei profani s'o pună la o parte, căci le va stârni zimbet, ca o simplă naivitate. Dar Cei curați cu inimă, cei curății prin focul dragostei și al suferinței, cei ce pricep înțelesul acestei vieți, vor afla în ea cea mai delicioasă hrană pentru sufletele lor setoase; vor vedea, că ea cuprinde înțelepciunea vieții.

Citește, iubite cititor, aceasta carte; meditez-o, adapă-te zilnic la dânsa, căci ea îți va arăta cheia vieții și a fericirii, nu într'un viitor îndepărtat, ci aici pe pământ, căci ea cuprinde înțelepciunea sfinților.

Să fie tuturor școală sufletească, — iată gândul celor ce-au pus-o pe românește.

Oradea, la *Întîmpinarea Domnului 1928.*

Traducătorii.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primăți, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adăos de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obținea prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la uniltea credinței.

O mică cărțicică este aceasta și ar fi de drit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Biblioteca „*Presa bună*” în Iași.

Calendar săptămânal.

22—28 Aprilie 1928.

- 22. Dumineca Tomii. (Ev. Ioan 20, 19) Teodor Sicheutul.
- 23. Luni S. George. † 303 d. Hr.
- 24. Marți, M. Sava Strat.
- 25. Mercuri. Ap. Ev. Marcu.
- 26. Joi. M. Vasile.
- 27. Vineri. M. Simeon.
- 28. Sâmbătă. Ap. Iason.